

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion (United Nations 1998).

There are a number of reasons why the number of children in the world is increasing. One of the main reasons is that the number of children who are surviving to adulthood is increasing. This is due to a number of factors, including improved medical care, better nutrition, and a decrease in child mortality rates.

Another reason why the number of children in the world is increasing is that the number of children who are being born is increasing. This is due to a number of factors, including a decrease in the age at which women are having children, and an increase in the number of children who are being born to women who are already having children.

There are a number of challenges that are associated with the increasing number of children in the world. One of the main challenges is that there is a need for more resources to care for these children. This includes more schools, more healthcare workers, and more social services.

Another challenge is that there is a need for more jobs for parents. This is because many parents are unable to find work, and this can lead to poverty and other social problems. It is important that we find ways to create more jobs for parents, so that they can better care for their children.

There are a number of things that we can do to help address these challenges. One of the most important things is to invest in education and healthcare. This will help to ensure that all children have the opportunity to reach their full potential.

Another important thing is to create more jobs for parents. This will help to reduce poverty and improve the lives of children. We can do this by supporting small businesses and creating new jobs in the private sector.

There are a number of other things that we can do to help address these challenges. For example, we can provide more social services to help parents care for their children. We can also provide more financial support to parents who are struggling to make ends meet.

It is important that we all work together to address these challenges. Only by working together can we ensure that all children have the opportunity to reach their full potential. We must invest in education and healthcare, create more jobs for parents, and provide more social services to help parents care for their children.

There are a number of things that we can do to help address these challenges. One of the most important things is to invest in education and healthcare. This will help to ensure that all children have the opportunity to reach their full potential.

Another important thing is to create more jobs for parents. This will help to reduce poverty and improve the lives of children. We can do this by supporting small businesses and creating new jobs in the private sector.

WOLFGANG SCHORLAU • **Karanlık Suskunluk**

WOLFGANG SCHORLAU 1951'de doğdu. Ticaret yüksekokulunda okurken '68 öğrenci hareketine katıldı. Uzun yıllar sanayide yöneticilik yaptıktan sonra 50 yaşında yazarlığa başladı. Başka romanları ve siyasi denemeleri de vardır fakat başarısını polisiye romanlarına borçludur. Özel dedektif Dengler'in ilk macerası olan *Mavi Liste*'yi (2003, çev. Hulki Demirel, İletişim Yayınları, 2016) 2015'e kadar yedi kitap daha izledi. Bunlardan *Münih Komplosu* (2016), *Koruyan El* (2017), *Kavuran Soğuk* (2018), *Büyük Plan* (2020) ve *Kreuzberg Blues* (2022) yine Hulki Demirel çevirisiyle İletişim'den çıktı. Claudio Caiolo'yla birlikte yazdıkları bir başka polisiye, *Başibos Köpek* (2022) de Hulki Demirel çevirisiyle İletişim'den yayımlanmıştır. Aralarında 2006 Almanya Polisiye Edebiyat Ödülü'nün de yer aldığı birçok ödül kazandı. Stuttgart'ta yaşıyor.

Das dunkle Shweigen

© 2005 Verlag Kiepenheuer & Witsch, Köln

Bu kitabın yayın hakları AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

İletişim Yayınları 3479 • Dünya Edebiyatı 324

ISBN-13: 978-975-05-3747-9

© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM

I. Baskı 2024, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYAN Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devkaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

WOLFGANG SCHORLAU

Karanlık Suskunluk

Das dunkle Schweigen

ÇEVİREN *Hulki Demirel*

Gabriele için...

“Köklerin gölgesi yoktur.”

AFRİKA ATASÖZÜ

“Zenginlerin taşkalpliliği
fakirlerin kötülüğünü haklı kılar.”

MARKİ DE SADE

“John Lee Hooker Başkan olsun!”

ERIC BURDON

Not: Kitaptaki dipnotların tamamı çevirmen ve editör tarafından yazılmıştır.

İçindekiler

Giriş: Bruchsal, 1 Mart 1945 13

Birinci Bölüm..... 25

1. Bir miras meselesi..... 25
2. Sternberg hesabı ödedikten sonra..... 29
3. *Jour fixe* akşam saatlerinde başlıyordu..... 32
4. Steven Blackmore tekrar kendine geldiğinde..... 37
5. Dengler Richard Nolte'ye baktı..... 38
6. Olga büyük masada oturuyordu..... 40
7. Sternberg onu bekliyordu..... 43
8. Dengler arabayı çalıştırdı..... 50
9. Ama bunun hiç anlamı yok..... 54
10. İki oğlan çocuğu çimenlikte oturmuşlardı..... 56
11. Saat tam 07.15'te Sansar'ı gördü..... 57
12. Olga dehşet içerisinde bakıyordu ona..... 62
13. Bruchsal'a bombalar yağarken..... 68
14. Cehennemin üzerinde süzülüyordu..... 73
15. Sevgili Georg, o kadar uzun zamandır tereddüt ediyorum ki..... 74

İkinci Bölüm..... 77

16. İki prezervatif..... 77
17. Stuttgart'tan çıktıktan sonra iki saat çakılı kaldı otoyolda..... 82

18. Milyarderler partisi.....	86
19. Dengler'in çalar saati 06.30'da çaldı.....	97
20. Aniden aklına gelen bir fikre uyarak.....	102
21. Ormanın gölgesinde.....	103
22. Dengler arabayı yolun kenarına park etti.....	107
23. Kokpit elini uzatsa değeceği yakınlıktaydı.....	111
24. Babanızı tanıyorum.....	113
25. Sıska bir adam duruyordu barda.....	116
26. Bir sır var.....	117
27. Blackmore uçağının düştüğü noktadan ayrıldı.....	121
28. Saat 10.00'u biraz geçe.....	122
29. Öğle yemeęini Schlosshotel'de yemeye karar verdi.....	128
30. İtfaiye arabasında.....	130
31. Dengler Sternberg'in yüzüne baktı.....	133
32. Tam gitmek üzere harekete geçtiğinde.....	137
33. Dengler 20.00'ye birkaç dakika kala <i>Basta</i> 'ya geldiğinde.....	141
34. İki tünelin arasında.....	144
35. Sabah hastaneyi aradı.....	146
36. Hintyaęı rezaletinden üç hafta sonra.....	151
37. Sternberg, Dengler'i görmedi.....	153
38. Cam kabul ofisinde oturan kadın.....	154
39. Sabahları köpeğe mama veriyorlardı.....	158
40. Yaşlı adamın gözleri parladı.....	159
41. Dördüncü gecede.....	161
42. Ama bu bir suç hikâyesi değil ki.....	167
43. Ertesi gün.....	169
44. O akşam.....	173
45. Sweet Home Chicago.....	174
46. <i>Volkssturm</i> sağdan hiza alıp sıralanmıştı.....	178
47. Dengler şaşkın gözlerle dar bir merdivene bakıyordu.....	180
48. Saat 23.00'ü biraz geçiyordu, Junior Welss sahneye çıktı.....	184
49. Ertesi sabah.....	187
50. Sonraki günler.....	193
51. Şehrin sokaklarında hedefsiz dolaştılar.....	196

Üçüncü Bölüm	199
52. Dönüş uçuşu sakın geçti	199
53. Kadın önce ona zaten bildiklerini anlattı	203
54. Steven Blackmore sucuk gibi bağlanmış bekliyordu	205
55. Öğleden sonra	206
56. Tekrar Stuttgart'a	211
57. Cinayet masası yeni bir binadaydı	214
58. Sabahın erken saatlerinde	216
59. Taksi onları Schlosshotel'e getirdi	219
60. Şimdi ne yapıyoruz?	224
61. Olga ve Dengler beraber kahvaltı ettiler	227
62. Ne dedi?	232
63. Burayı kazmalıymışım	236
64. Dört park yerinden biri	239
65. Ertesi gün öğle saatlerinde	241
66. Tüfek önünde, masanın üzerindeydi	245
67. Dengler çukurdan çıktı	246
68. Pansiyona ulaştıklarında	247
69. Albert Roth kulaklarına inanamadı	250
70. Derin ve hiç rüya görmeden	251
71. <i>Gündlinger Kreuz</i> 'u biliyor musunuz?	255
72. Ellerini bağlayan ipler kopmak üzereydi	258
73. Melek, Olga'nın gözleriyle bakıyordu ona	259
74. Üç hafta zayıf hissetti kendisini	262
75. Dengler karanlığı bekliyordu	268
76. Dengler servis salonunun kapısını sonuna kadar açtı	270
77. Göz kamaştıran ışığın ortasında bir adam duruyordu	273
78. Schlosshotel'in restoranında çit çıkmıyordu	275
Sonsöz	277
Bulmak ve Yaratmak	279

Giriş: Bruchsal, 1 Mart 1945

Parça tesirli mermi, P-51 Mustang'ın gövdesine kocaman pervanesinin hemen biraz arkasından giriyor ve o anda patlıyor. Merminin gömleği, tam tamına onu geliştiren mühendislerin tasarladıkları gibi, keskin köşeli 1.500 şarapnel olarak dağılıyor.

Bir ısı dalgası kaplıyor uçağın içini, Steven Blackmore akkor haline gelmiş, göz kamaştıran beyazlıkta bir cehennemde hissediyor kendisini. Göz açıp kapayana kadar oluşan basınç dalgası Mustang'ı sıçrayan bir top gibi yana fırlatıyor, Steven Blackmore'un kafası pilot kabininin tavanını güçlendiren çelik kafese çarpıyor.

Ve ardından yüzü ön panele yapışıyor.

Onu koltuğuna bağlayan kemerlerin kürek kemiklerini kırdığı hissine kapılıyor bir anda. Basınç onu tekrar koltuğuna yapıştırıyor, uçak sanki dev bir yumruğa çarpmış ve havada hareketsiz kalmış gibi. Pervanesinin dört büyük kanadından biri gözlerinin önünde, önce modern sanatın kötü örneği tuhaf bir heykele dönüşüyor ve ardından görüş açısından çıkıyor, uçup gidiyor.

Blackmore koltuğunda öne doğru bir hamle yapmaya çalışıyor.

Uçak hâlâ komut dinliyor mu?

Yakıt göstergesi? Normal.

Silah sistemlerini test etmeliyim.

Sağa bak.

Kanattaki üç makineli tüfek de yerlerinden kopmuş, namluları alelacayıp açılarla göğün derinliklerine çevrilmiş. Sol kanattaki silahlar sağlam gibi görünüyorlar. İşaretparmağı uçağın komuta levyesinin üzerindeki tetiği yokluyor, makineli tüfeklerle bir salvo atış deniyor, sol kanattaki üç silah kusursuz çalışıyor.

Gözleri bütün önemli göstergeleri kontrol ediyor, hepsi sarı zonda.

Rota jiroskopu normal, yapay ufuk normal, dönüş müşiri takılı kalmış.

Uçak uçuş aksından ayrılmış.

Basınç düşmüş, Climb Variometer: Uçak hızla irtifa kaybediyor.

İrtifa kaybını engellemek için levyeye asılıyor, bir tepki gelmiyor uçaktan.

Yükseklik kontrolü devre dışı. Muhtemelen ana taşıyıcı profil isabet almış.

Mustang'ı uçurmak mümkün değil artık.

Uçağı terk etmeliyim.

Sağ eliyle sağ taraftaki kırmızı kolu çekiyor.

Sıkışmış.

Kola iyice asılıyor, iki eliyle birden.

Kabinin tamamı uçup gidiyor.

Kemerlerini çözüyor.

Sol kanada tırmanmalıyım.

Kendisini koltuğundan kurtaramadan sağ kanattaki yakıt deposu patlıyor.

Steven Blackmore mart ayının buz gibi soğuk gökyüzüne, et ve kemikten müteşekkil bir top güllesi gibi fırlıyor; bacakları önde, çelik bir yumruk kafasını midesine doğru bastırıyor sanki, basınç onu iyice sıkıştırıp küçücük bir konserve kutusuna sığdırmaya niyetli galiba.

Son demlerini yaşıyan ağır yaralı Mustang yoluna onsuз devam ediyor.

Ölmek böyle bir şey anlaşılın, diye geçiriyor aklından.
Ve sonra bilincini kaybediyor.

* * *

Yakında Chicago'ya dönerim, diye düşünmüştü Steven Blackmore daha aynı günün sabahında. Savaşı kazandık nasıl olsa, diye geçirmişti aklından.

Almanları anlamıyordu.

Neden pes etmiyorlar hâlâ?

Amerikan kara birlikleri Eifel ve Saarland bölgelerinde Alman İmparatorluğu'nun sınırlarını aşmıştı, Pfalz üzerinden Ren bölgesine kadar bir hamle yapmak için Elsass'ta hazırlanıyorlardı. Berlin'i Ruslar ele geçirecekti. Müttefik uçakları her gün, gece gündüz hiç durmadan, binlerce ton patlayıcı ve yangın çıkartıcı bomba yağdırıyordu Alman şehirlerine. Savaşın başından o güne dek öleden fazla sivil bu bombalamaların neticesinde hayatını kaybetmişti şimdiden. Blackmore hiç anlam veremediğini gösterecek şekilde sallamıştı kafasını: Ama buna rağmen, en ufak umut ışığının olmadığı şu koşullarda, savaşımaya devam ediyordu bu aptal Almanlar.

İki hafta önce filosuyla beraber Ren kenarındaki, ismini bu arada çoktan unuttuğu küçük bir şehrin yük treni istasyonunun raylarını tahrip etmişti. Aynı günün gecesinde bu deliler bütün rayları tamir etmişlerdi. Keşif uçaklarının, dumanlar savura savura Batı cephesine takviye taşıyan iki trenin fotoğraflarını çekmesi öğleni bile bulmamıştı. Binbaşı Waters göstermişti ona fotoğrafları, Almanların iki lokomotifin üzerine büyük beyaz harflerle yazdıkları cümleyi de yine o tercüme etmişti Blackmore'a: "Zafer için tekerlekler dönecek." Ertesi gün yirmi Flying Fortress¹ tren garını ve şehri bir halı bombardımanı ile yerle bir edip taş, çelik, kan ve kemikten mürekkep bir karışıma dönüştürdü.

Teğmen Steven Blackmore, Tuskegee/Alabama'daki eğitiminden sonra uzun bir süre İtalya'da savaşmıştı. Kırmızı kuy-

1 Uçan Kale, Boeing B17 ağır bombardıman uçağı.